

saavidt mig bekendt. Jeg har seet en Mængde Erklæringer om Apothekernæring, men jeg er endnu aldrig truffet paa, at Noget har forsøgt den Ansøelse, at det skulde være en fri Næring at være Apotheker her i Landet. Der er meget alvorlige, meget betydningsfulde Grunde, der tale for at stille Apothekernæringen i en noget eiendommelig Stilling. Det ærede Medlem har hentydet til de Erfaringer, som ere blevne gjorte i andre Lande, men dette troer jeg ikke, at man bør. Der er blevet gjort saa mangfoldige Forsøg, og under saa forskellige Forhold, at jeg med fuld Føie kan sige, at det er blevet min Overbeviisning, efterat jeg har undersøgt disse Forhold dog ikke saa lidet og paa meget forskjellig Maade, at en fuldstændigt ubunden Apothekernæring vil være meget farlig, ja overordentlig farlig, at det vil være Noget, som man ikke saaledes uden videre kan gaae ind paa. — Naar det ærede Medlem spørger, om jeg erkjender den nuværende Tilstand for fuldkommen god, saa vil jeg sige: Nei. Jeg troer, at der er adskillige Ulemper ved den. Jeg troer navnlig, at den lider af een Ulempe, og det er, at den Lovgivning, som derom er tilstede, er meget forældet. Hovedbestemmelserne for Apothekerdristen ere af 1672; der er vel senere kommet en Række Bestemmelser til, men altid støvvis, og uden at nogen grundig og samlet Overveielse har fundet Sted iforveien, og jeg tvivler ikke paa, at der er adskillige endog vigtige Punkter deri, som kunde trænge til en nøiere Prøve og til Forbedring. Jeg troer imidlertid ikke, at Feilen ligger just paa de Steder, hvor det ærede Medlem troer, at den er. Det ærede Medlem har været meget rundhaandet med at udfaste sine Ideer om, hvorledes det kunde være anderledes. Jeg tillader mig nu at troe, at jeg kan fatte det ærede Medlems Ideer, der er ingen af dem, der ere nye for mig; men jeg kan forudsige det ærede Medlem, at dersom han kom til nærmere at underkaste disse forskjellige Forslag, som han idag har fremsørt, en Prøvelse, vil han see, at intet af dem er brugeligt. Dette vover jeg at sige ligeoverfor det ærede Medlem, om ikke for Andet, saa af den Grund, at jeg i Nærverket har bekræftiget mig med de samme

Spørgsmaal. Jeg er desuden en ligesaa varm Ven af Næringsfrihed som det ærede Medlem, og navnlig af Loven af 29de December 1857; jeg har bestandig været en varm Forsvarer af den, og jeg anseer den endnu for et af de heldigste Fremstridt her i Landet; men jeg siger det ærede Medlem: Ved Apothekernæringen er der saadanne særegne Omstændigheder, som gjøre, at man ikke paa den kan anvende de samme Grundsætninger, som ere gyldige for al anden Næringsdrift end netop Apothekernæringen. Det ærede Medlem, som har stillet sin Forespørgsel, har sat sig meget ind i Sagen, og han søgte at vise, at der var forskjellige Urimeligheder i den Anordning, som dengang blev truffen af Justitsministeren. Det ærede Medlem maa ikke tage mig det ilde op, men han har ikke tilstrækkeligt Kjenndskab til Pharmaciaen til at sige dette. De Bemærkninger, som det ærede Medlem ansøgte med Hensyn til præparerede og upræparerede Medicinalvarer, med Hensyn til de forskjellige Doser, Betingelserne derfor osv., vidne allesammen om, at det ærede Medlem ikke har haft Leilighed til at blive bekendt med de Sager, som han talte om. Der var paa ethvert Punkt i det ærede Medlems Forespørgsel Urigtigheder, som vidne om, at disse Ting ikke ere det ærede Medlems Sag, og at han ikke har kunnet trænge ind i Spørgsmaalet om, hvilke Sager der skulde henregnes til de præparerede og hvilke til de upræparerede Medicinalvarer, eller er inde i Spørgsmaalet med Hensyn til Quantiteter, hvad der er i Handelen en stor eller lille Mængde Medicin. Jeg troer imidlertid ikke, at det ærede Medlem eller i det Hele de Herrer, som her ere samlede, have det Kjenndskab om de Ting, der her omtales, at det vilde være mulig her uden foregaaende meget dybtgaaende Undersøgelse at danne os et Skjøn om, hvad der i den Henseende er rigtigt. Jeg finder det vel rimeligt, at det ærede Medlem bringer paa Dमतale her i Thinget og søger at vække Interesse for en Sag, som han troer, at der er noget Skjævt ved. Dette finder jeg fuldkommen bifaldsværdigt; men jeg kan ikke begribe, at vi her efter den ufuldstændige Forberedelse, som er bleven denne Sag tildeel, der for de Fleste af os er saa fremmed, skulle vedtage en Dags-